

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111220068
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:5111220068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú U. D., nar. XX.XX.XXXX a mal. K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpených opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny F., dieťa rodičov Ing. K. G. D., bytom F., M. R. XX, zastúpenej K. kanceláriou JUDr. G. R. - JUDr. E. R., so sídlom v F., M. XX a Ing. Bc. C. D., bytom Q., D. XX, zastúpeného JUDr. D. D. bytom M., o zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. februára 2012, č.k. 32P/194/2011-219, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil otcovi povinnosť platiť výživné pre maloletú U. sumou po 180 Eur mesačne a pre maloletého K. sumou po 100 Eur mesačne, k rukám matky vždy do 15-teho dňa každého mesiaca vopred s účinnosťou od 01.05.2011, čím zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej U. z doterajšej sumy 116,18 Eur mesačne a k maloletému K. z doterajšej sumy 66,39 Eur mesačne a v časti určenia výšky výživného tak zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 4C/5/2008-103 zo dňa 31.03.2008, v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 4C/5/2008-116 zo dňa 31.03.2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2008 zo dňa 04.06.2009. Dlh na výživnom za obdobie od 01.05.2011 do rozhodnutia súdu pre maloletú U. vo výške 638,20 Eur a pre maloletého K. vo výške 336,10 Eur, súd povolil otcovi detí splácať v mesačných splátkach po 15 Eur na každé z detí od právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh matky bol podaný dôvodne. Na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, nakoľko od posledného rozhodovania o výške výživného uplynuli tri roky, obe deti sú vekovo staršie a vyspelejšie. Maloletá U. je dieťaťom s ťažkým zdravotným postihnutím a matka v konaní preukázala všetky výdavky spojené s jej zdravotnými, školskými a mimoškolskými potrebami. K zmene pomerov došlo aj na strane maloletého K., ktorý sa stal žiakom 2. stupňa základnej školy, výrazne vyrástol a matka mu musí zakupovať oblečenie a obuv vo veľkostiach pre dospelých, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Maloletý má aj športové aktivity. Od posledného rozhodovania o určení výšky výživného nedošlo k výraznej zmene pomerov na strane rodičov, pokiaľ sa týka ich príjmu. V čase posledného rozhodovania o určení výšky výživného mal otec príjem vo výške 834,09 Eur a v súčasnosti má príjem 964 Eur, jeho príjem vzrástol o 130 Eur mesačne, pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného mala matka príjem 1.005,98 Eur mesačne, v súčasnosti má príjem 1.105 Eur mesačne, jej príjem vzrástol o 100 Eur mesačne. Obaja rodičia uzavreli nové manželstvo, pričom matke pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej A., ktorá má viac ako 2 roky, chodí do materskej škôlky a jej otec sa na uspokojovaní potrieb dieťaťa podieľa. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie mal súd za primerané zvýšenie výživného pre maloletú U. zo sumy 116,18 Eur

mesačne na sumu 180 Eur mesačne a pre maloletého K. zo sumy 66,39 Eur na sumu 100 Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu matkou, t.j. od 01.05.2011. Pokiaľ matka detí žiadala zvýšiť výživné späťne s účinnosťou od 01.09.2010 s odôvodením, že v septembri 2010 nemala zdokladované všetky výdavky, ktoré s deťmi mala, pre ktoré žiadala o zvýšenie výživného, súd s poukazom na § 77 ods. 1 Zákona o rodine neakceptoval dôvody matky ako také, ktoré sú dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, pre ktoré by sa malo priznať výživné späťne. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 160 ods. 1, § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a jej návrhu v celom rozsahu vyhovel tak, že uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej U. sumou 250 Eur mesačne a na maloletého K. sumou 200 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2010. Súdom určené výživné nepovažovala za dostatočné, nakoľko od posledného rozhodnutia uplynuli tri roky a pomery maloletých detí sa výrazne zmenili. Poukazovala na mimoriadne nepriaznivý zdravotný stav maloletej U., v súvislosti s ktorým jej musí zakupovať lieky v sume 47,50 Eur mesačne, má zvýšené výdavky zakúpaním obuvi pre maloletú, musí ju voziť do školy, s čím sú spojené výdavky na zakúpenie pohonných hmôt, platí jej tábory v integrovaných letných táboroch, aby plnohodnotne tvárila voľný čas. Ďalej uviedla, že maloletý K. navštevuje 2. stupeň základnej školy, je aktívnym hráčom W. s čím má zvýšené výdavky, ako i s doučovaním anglického jazyka, maloletý meria 166 cm a váži 74 kg, a preto sú zvýšené výdavky so zakúpaním oblečenia a obuvi. Poukázala na svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť a zdôraznila, že otec má vyživovacie povinnosti dve a ona má vyživovacie povinnosti tri. Otcovi odpadli výdavky spojené s jeho štúdiom na vysokej škole. Poukázala na skutočnosť, že otec sa s deťmi nestýka, nezaujímajú sa o ne, ničím na ne neprispieva pri príležitosti sviatkov, Vianoc a podobne. Trvala na zvýšení vyživovacej povinnosti späťne od 01.09.2010 a dôvodila, že v auguste 2010 sa presťahovala s deťmi zo Q. do F. a v tomto období všetok čas a úsilie venovala deťom a snažila sa im uľahčiť neľahkú životnú situáciu, ktorú pre ne zmena bydliska, ako aj zmena školy, ktorú navštevovali predstavovala a preto nevedela vyčíslieť a presne špecifikovať zvýšené výdavky detí. Nesúhlasila s tým, aby otec zaplatil dlžné výživné v splátkach, nakoľko to neodôvodňujú jeho pomery. Vytýkala otcovi maloletých detí, že sa dva roky o deti nezaujímajú, nedocení žiaden ich úspech a nemá záujem ich podporovať.

Otec vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že matka vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, len dookola opakuje to, čo už uviedla v návrhu na začatie tohto konania, ako i v priebehu prvostupňového konania. Vyjadroval sa k inému súdnemu konaniu, vedenému pred Okresným súdom Žilina, sp. zn. 7C/219/2009, v ktorom matka uviedla, že jej mesačný príjem je 2.434,17 Eur a pokiaľ sa týka stanovenia výživného tvrdí, že jej príjem je 1.105,86 Eur. Zdôraznil, že jediným dôvodom prečo sa s maloletými deťmi nestýka, je neodôvodnené xenofóbne správanie sa matky detí voči jeho osobe, keď na neho podala päť trestných oznámení, dve predbežné opatrenia, jeden platobný rozkaz a jednu žalobu na 10.000 Eur za nemajetkovú ujmu, písala sťažnosti jeho zamestnávateľovi, poštvla na neho vymáhačov dlhov a vo svojich e-mailoch sa k nemu vulgárne vyjadruje. V dôsledku útokov matky voči jeho osobe, ktorá urobila všetko pre to, aby sa s deťmi nestretával, napriek tomu, že medzi nimi bolo silné citové puto, musel ukončiť stretávanie sa s deťmi, lebo psychicky tieto útoky nezvládol a jediné riešenie, ktoré na úkor detí bolo, že sa s nimi stretávať nebude, aby nedal zámienku matke na ďalšie útoky. Útoky zo strany matky detí sa odzrkadli sa jeho psychikom a telesnom zdraví, objavila sa hypertenzia a depresie a až v súčasnosti, keď sa s deťmi nestretáva, má od útokov matky pokoj. Vytýkal matke, že sa riadne o deti nestará. Ďalej uviedol, že maloletá A. G. nie je jeho dieťaťom, a preto nevidí dôvod, prečo by mal prispievať z tohto dôvodu vyšším výživným, keď táto má svojho otca. Uviedol, že matka detí ho vyhнала v novembri 2007 zo spoločného bytu po predchádzajúcom fyzickom útoku, spravila z neho bezdomovca a do bytu nasťahovala svojho milenca G.. On mal šťastie, že ho prichýlili rodičia, vo svojich 35 rokoch skončil vo svojej detskej izbe u rodičov.

Kolíznym opatrovníkom sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

K vyjadreniu otca doručila matka súdu svoje písomné vyjadrenie a rozsudok o vypořiadaní BSM.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania.

Odvolačný súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní matkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolacie námietky matky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnila pred súdom prvého stupňa a tieto nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva nasledovné:

Okresný súd v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine správne postupoval, keď zameral svoje dokazovanie na preukázanie toho, či na strane oprávnených alebo povinného došlo k takej zmene pomerov, ktorá je dôvodom na zvýšenie výživného pre maloleté deti.

V danom prípade zo spisu vyplýva, že posledná úprava výživného zo strany otca na maloleté deti bola rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 4C/5/2008-103 zo dňa 31.03.2008 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 4C/5/2008-116 zo dňa 31.03.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/189/2008 zo dňa 04.06.2009, ktorým súd uložil otcovi povinnosť platiť na čas po rozvoде výživné pre maloletú U. vo výške 116,18 Eur a na maloletého K. vo výške 66,39 Eur. Z odôvodnenia rozhodnutí súdov v tejto veci vyplýva, že neprihliadli na náklady otca spojené so zvyšovaním kvalifikácie na vysokej škole, nakoľko sa nejedná o výdavky, ktoré je nevyhnutné vynaložiť, a preto poukázali na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o majetkové pohľadávky medzi rodičmi dôvodili, že sa nejedná o pohľadávky povinného rodiča vo vzťahu k výživnému na maloleté dieťa. Prihliadali na zvýšené nároky maloletej U. vyplývajúce z jej zdravotného postihnutia, keď bola uznaná za občana s ťažkým zdravotným postihnutím a zvýšené nároky maloletého K. v súvislosti s jeho záujmom o šport. V čase posledného rozhodovania mala maloletá U. XX rokov, v súčasnosti má XX,X roka a je žiačkou 9. ročníka špeciálnej základnej B. školy H. D. v F.. Maloletý K. mal v čase posledného rozhodovania 8 rokov, bol žiakom 3. triedy ZŠ, v súčasnosti má 12 rokov a je žiakom 2. stupňa ZŠ.

Prvostupňový súd konštatoval správne, že na strane oboch maloletých detí nastala od predchádzajúceho rozhodnutia významná zmena pomerov, keď ich odôvodnené pomery sa zvýšili v súvislosti s plynutím času, keď deti sú o tri roky staršie, vyspelejšie a ich náklady tomu musia zodpovedať. K čiastočnej zmene pomerov došlo na strane oboch rodičov, ktorým sa zvýšil príjem (otcovi o 130 Eur mesačne, matke o 100 Eur mesačne), obaja uzavreli nové manželstvá, matke sa narodilo ďalšie dieťa, ku ktorému si otec riadne plní vyživovaciu povinnosť.

Prvostupňový súd správne vyhodnotil zmenu pomerov na strane maloletých detí a čiastočnú zmenu pomerov na strane oboch rodičov tak, že zvýšil výživné zo strany otca pre maloletú U. na sumu 180 Eur mesačne, ktorá zodpovedá jednak nárastu jej odôvodnených potrieb v súvislosti s jej vekom, zdravotným stavom, ako i jej fyzickou vyspelosťou a na maloletého K. na sumu 100 Eur mesačne, čo zodpovedá jeho zvýšeným nákladom v súvislosti s jeho športovými aktivitami a výučbou angličtiny. Aj podľa odvolacieho súdu je suma 180 Eur pre maloletú U. a 100 Eur pre maloletého K. na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých, vzhľadom na ich vek, štúdium, záujmy i zdravotný stav dostatočná a zodpovedá i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Výživné vo výške 250 Eur mesačne, resp. 200 Eur mesačne, ako to v odvolaní navrhovala matka nezodpovedá v súčasnosti odôvodneným potrebám maloletých detí, ale ani schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Pokiaľ matka dôvodila, že otcovi odpadli výdavky spojené s jeho štúdiom na vysokej škole, odvolací súd len poukazuje na odôvodnenie rozsudkov, ktorými bola naposledy stanovená vyživovacia povinnosť otca k mal. deťom, z ktorých vyplýva, že súdy pri určení výživného na výdavky otca spojené s jeho štúdiom neprihliadali (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

Pokiaľ matka vytýkala súdu prvého stupňa, že nestanovil vyživovaciu povinnosť otca späťne od 01.09.2010, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine nemôžu spočívať v tom, že matka sa presťahovala do iného mesta, nevedela vyčíslieť a špecifikovať náklady detí a pod., keď v danej veci je súd povinný vykonať dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci aj keď ich účastníci nenavrhlí (§ 120 ods. 2 O.s.p.).

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné pre doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II.ÚS 76/07). Uvedené odvolací súd cituje z dôvodu, že podania oboch rodičov sú rozsiahle a presahujú predmet tohto konania, dotýkajú sa vzájomných vzťahov rodičov pred a po rozvode ich manželstva, intímnych sfér účastníkov, ktorými sa odvolací súd v tomto konaní nebude zaoberať ako i iných súdnych konaní (styk otca s mal. deťmi, vyporiadanie BSM, náhrada nemajetkovej ujmy) a ich vzájomne podávaných podaní na súdy, políciu a pod.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.